

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2006. gada 15. martā *

Lieta T-129/04

Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG, Unterhahinga [*Unterhaching*] (Vācija), ko pārstāv R. Kuncs-Halšteins [*R. Kunz-Hallstein*] un H. Kuncs-Halšteins [*H. Kunz-Hallstein*] advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvis,

atbildētājs,

par prasību atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 20. janvāra lēmumu lietā R 367/2003-2, ar kuru noraidīts trīsdimensiju apzīmējuma — pudeles formas — reģistrācijas pieteikums Kopienas preču zīmei.

* Tiesvedības valoda — vācu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] un I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 1. aprīlī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 28. jūlijā,

ņemot vērā Pirmās instances tiesas 2005. gada 23. maija rakstveida jautājumus lietas dalībniekiem,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 12. jūlijā

pasludina šo spriedumu.

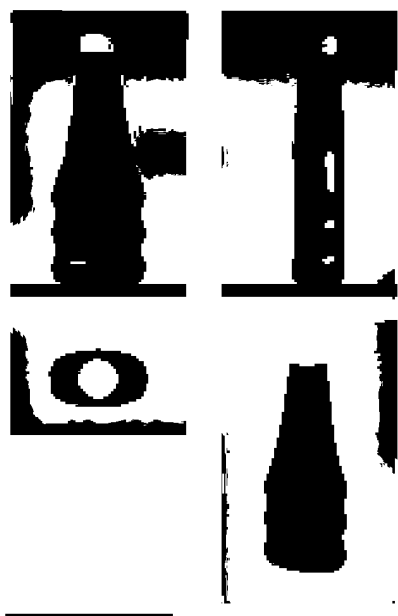
Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 2002. gada 14. februārī prasītāja Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu,

pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), atsaucoties uz iepriekšējā pieteikuma prioritāti Vācijā 2001. gada 16. augustā.

2. Pieteikums attiecās uz trīsdimensiju apzīmējumu pudeles formā, kas attēlots šādi (turpmāk tekstā — “pieteiktā preču zīme”):

3. Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 29., 30. un 32. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas

Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no klasēm atbilst šādam aprakstam:

- 29. klase: “Pipari, tomātu koncentrāts, piens un piena produkti, jogurts, krējums, pārtikas eļļas un tauki”;

- 30. klase: “Garšvielas; mērces; sinepes, sinepju izstrādājumi; majonēze, majonēzes izstrādājumi, etiķis, etiķa izstrādājumi; dzērieni, kas izgatavoti, izmantojot etiķi; remulādes; piedevas; pārtikas aromatizētāji un esences; citronskābe, ābolskābe, vīnskābe, kas izmantota kā aromatizētājs pārtikas produktu ražošanā; sagatavoti mārrutki; kečups un kečupa izstrādājumi; augļu biezenis; salātu mērces, salātu krēmi”;

- 32. klase: “Augļu dzērieni un augļu sula; sirups un citi izstrādājumi dzērienu pagatavošanai”.

⁴ Ar 2003. gada 1. aprīļa lēmumu pārbaudītājs reģistrācijas pieteikumu noraidīja, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pārbaudītājs secināja, ka, pirmkārt, ITSB nav saistošas agrākas valstu reģistrācijas un, otrkārt, ka pieteiktajā preču zīmē nav neviena īpatnēja un viegli identificējama elementa, kas ļautu to atšķirt no parasti tirgū sastopamajām formām un kas tai piešķirtu komerciālās izcelsmes norādes funkciju.

⁵ Prasītājas iesniegto apelācijas sūdzību, kas bija īpaši pamatota ar neparasto un īpašo attiecīgās pudeles raksturu, Apelāciju otrā padome noraidīja ar 2004. gada 20. janvāra

lēmumu (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”). Apelāciju padome pievienojās pārbaudītāja argumentācijai. Tā piebilda — ir jāņem vērā, ka no iesaiņojuma formas sastāvošu preču zīmi attiecīgā sabiedrība obligāti neuztver tāpat kā vārdisku, grafisku vai trīsdimensiju preču zīmi neatkarīgi no tās apzīmētās preces aspekta. Faktiski gala patērētājs parasti lielāku uzmanību pievērš uz pudeles izvietotajai etiķetei nekā trauka formai bez etiķetes un bez krāsas.

6. Apelāciju padome atzīmēja, ka pieteiktajai preču zīmei nav nekādu papildu iezīmju, kas ļautu to skaidri atšķirt no šobrīd pieejamām formām un kuru dēļ tā paliktu patērētāja atmiņā kā izcelsmes norāde. Faktiski tā uzskatīja, ka īpašā koncepcija, uz kuru atsaucas prasītāja, izpaužas vienīgi rūpīgas analītiskas izvērtēšanas rezultātā un attiecīgais vidusmēra patērētājs tādu neveic.

7. Visbeidzot, Apelāciju padome atzīmēja, ka prasītāja nevarēja atsaukties uz pieteiktās preču zīmes reģistrāciju Vācijas preču zīmju reģistrā, jo šādai valsts reģistrācijai, pat ja to varētu ņemt vērā, tomēr nav izšķirošas nozīmes. Turklāt saskaņā ar Apelāciju padomes viedokli prasītājas iesniegtie reģistrācijas dokumenti neprecizē pamatus, saskaņā ar kuriem būtu bijusi jāpieņem attiecīgā apzīmējumu reģistrācija.

Lietas dalībnieku prasījumi

8. Prasītāja lūdz Pirmās instances tiesu:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

9 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

10 Prasītāja izvirza četrus pamatus, kas attiecīgi ir saistīti ar to, ka ITSB nav ņēmis vērā pierādīšanas pienākumu, kas ir Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta pārkāpums (pirmais pamats); ka nav piemērots 6.d panta A daļas 1. punkts Parīzes 1993. gada 20. marta Konvencijā par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, kas pēdējo reizi pāskatīta 1967. gada 14. jūlijā Stokholmā (*Recueil des traités des Nations unies, vol. 828, Nr. 11847, 108. lpp.*), turpmāk tekstā — “Parīzes konvencija”), jo ITSB nesniedza aizsardzību agrākai valsts reģistrācijai (otrais pamats); ka pārkāpts Regulas Nr. 40/94 73. pants, Parīzes konvencijas 6.d pants un 2. panta 1. punkts 1994. gada 15. aprīļa Līgumā par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (TRIPs līgums), ietverot tirdzniecību ar viltotām precēm, jo ITSB nav pienācīgi izvērtējusi agrāko valsts reģistrāciju (trešais pamats), un ka pārkāpts Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts, jo ITSB nav atzinis pieteiktās preču zīmes atšķirtspēju un faktu, ka tās iezīmēm nav tehnisku funkciju (ceturtais pamats).

Par pirmo pamatu — Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

- 11 Prasītāja uzskata, ka Apelāciju padome nav izpildījusi savu Regulā Nr. 40/94 paredzēto pienākumu pierādīt atšķirtspējas neesamību, jo tā ir atzīmējusi, ka attiecīgā forma tiks uztverta kā parastas pudeles forma un nevis kā komerciālās izcelsmes norāde, taču nav savus secinājumus pamatojusi, norādot konkrētus piemērus. Prasītāja apgalvo, ka tieši ITSB, kam pēc savas iniciatīvas ir jāpārbauda fakti, izvērtējot, vai pastāv absolūts atteikuma pamatojums, ir jānoskaidro, vai pastāv atšķirtspēja. Vienīgi tad, ja ITSB var pierādīt, ka pieteiktajai preču zīmei nepiemīt raksturīgā atšķirtspēja, reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs var pēc tam pierādīt, ka atšķirtspēja ir iegūta lietošanas rezultātā.
- 12 Tiesas sēdē prasītāja piebilda, ka tas, ka pierādīšanas pienākums ir noteikts ITSB, izriet arī no Parīzes konvencijas 6.d panta. Saskaņā ar prasītājas viedokli, šis pants paredz, ka Parīzes konvencijas parakstītājā valstī reģistrētas preču zīmes aizsardzība ir princips, savukārt aizsardzības atteikšana ir izņēmums, kas jāinterpretē sašaurināti.
- 13 ITSB apstrīd prasītājas argumentāciju, apzīmējot, ka faktu pārbaudīšana pēc savas iniciatīvas neskar pierādīšanas pienākumu. ITSB piebilda, ka nevar pieprasīt, lai tas pierādītu noliedzozu apgalvojumu, proti, atšķirtspējas neesamību. Visbeidzot, atsaucoties uz Tiesas judikatūru, ITSB norāda, ka attiecībā uz atšķirtspējas neesamību tam ir vienīgi pienākums norādīt pamatojumu. Tāpat ITSB uzskata, ka no judikatūras izriet, ka tas var balstīties uz vispārīgu informāciju, kas saistīta ar pieredzi, kā tas bija izskatāmajā gadījumā, un — nepieciešamības gadījumā — tieši reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam ir jāiesniedz konkrēta un pamatota informācija par to, ka attiecīgie patērētāji noteiktus apzīmējumus uztver kā komerciālās izcelsmes norādes.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 14 Pirmkārt ir jānorāda, ka nav nozīmes tiesas sēdē prasītājas izdarītajai norādei uz Parīzes konvenciju. Parīzes konvencijas 6.d pantā, kas attiecas uz preču zīmju aizsardzību un reģistrāciju citā Parīzes konvencijas parakstītājā valstī, nav ietvertas normas, kuras regulētu pierādīšanas pienākumu Kopienas preču zīmju reģistrācijas procesos.
- 15 Otrkārt, ir jānorāda, ka, izvērtējot, vai pastāv Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktā paredzētais absolūtais atteikuma pamatojums, ITSB ir jāpieņem lēmums pēc tam, kad tas ir objektīvi un neieinteresēti novērtējis attiecīgā gadījuma apstākļus, ņemot vērā piemērojamās Regulas Nr. 40/94 noteikumus un to interpretāciju, ko veikušas Kopienas tiesas, un atļaujot pieteicējam iesniegt savus apsvērumus un noskaidrot pieņemtā lēmuma pamatojumu, ja preču zīmes pieteikums noraidāms absolūta atteikuma pamatojuma dēļ. Šis lēmums izriet no tiesiskās kārtības novērtējuma, ko pēc savas būtības nevar pakļaut pierādīšanas pienākumam, turklāt pastāvot iespējai apstrīdēt šī vērtējuma pamatotību, iesniedzot sūdzību Pirmās instances tiesā (skat. turpmāk 18. punktu).
- 16 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punktu, pārbaudot absolūta atteikuma pamatojumu, ITSB ir pienākums pēc savas iniciatīvas izvērtēt būtiskos faktus, kādēļ varētu būt piemērojams absolūtais reģistrācijas atteikuma pamatojums.
- 17 Ja ITSB konstatē, ka pastāv fakti, kas attaisno absolūta reģistrācijas atteikuma pamatojuma piemērošanu, tam ir jāinformē pieteikuma iesniedzējs un jāļauj tam atsaukt vai grozīt savu pieteikumu vai iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar minētās regulas 38. panta 3. punktu.

- 18 Visbeidzot, ja tas ir iecerējis noraidīt preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, piemērojot absolūto atteikuma pamatojumu, ITSB ir jānorāda sava lēmuma pamatojums saskaņā ar minētās regulas 73. panta pirmo teikumu. Šādam pamatojumam ir divi mērķi — pirmkārt, atļaut ieinteresētajām personām noskaidrot pieņemtā pasākuma pamatojumu, lai aizstāvētu savas tiesības, un, otrkārt, lai Kopienas tiesu iestādes varētu īstenot savu kontroli pār lēmuma likumību (skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-124/02 un T-156/02 *Sunrider*/ITSB — *Vitakraft-Werke Wührmann* un *Friesland Brands* (“VITATASTE” un “METABALANCE 44”), *Recueil*, II-1149. lpp., 72. un 73. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 19 Treškārt, ir jākonstatē, ka Apelāciju padome, secinot, ka pieteiktajai preču zīmei nepiemīt raksturīgā atšķirtspēja, var savu vērtējumu balstīt uz faktiem, kuri radušies no praktiskās pieredzes, kas vispārīgi iegūta no plaša patēriņa preču tirdzniecības, faktiem, kuri būtu zināmi visiem un ir īpaši zināmi šo preču patērētājiem (pēc analogijas skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 22. jūnija spriedumu lietā T-185/02 *Ruiz-Picasso* u.c./ITSB — *DaimlerChrysler* (“PICARO”), Krājums, II-1739. lpp., 29. punkts). Šādā gadījumā Apelāciju padomei nav pienākums sniegt pierādījumus par šādu praktisku pieredzi.
- 20 Tieši uz šo iegūto pieredzi balstījās Apelāciju padome, kad tā apstrīdētā lēmuma 52. pantā nolēma, ka attiecīgais patērētājs pieteikto preču zīmi uztvers kā parastu dzērieniem, garšvielām un šķidriem pārtikas produktiem paredzētu pudeli un nevis kā konkrēta ražotāja preču zīmi.
- 21 Tā kā prasītāja apgalvo, ka neraugoties uz Apelāciju padomes vērtējumu, kas balstīts uz iepriekš minēto pieredzi, pieteiktajai preču zīmei piemīt atšķirtspēja, pašai prasītājai ir jāiesniedz konkrēta un pamatota informācija, lai parādītu, ka pieteiktajai preču zīmei piemīt vai nu raksturīgā atšķirtspēja vai lietošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja, jo prasītājai ir daudz labākas iespējas to izdarīt, ņemot vērā, ka prasītāja detalizēti pārzina tirgu (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 5. marta spriedumu lietā T-194/01 *Unilever*/ITSB (Ovālas formas tablete), *Recueil*, II-383. lpp., 48. punkts).

- 22 No tā izriet, ka prasītāja kļūdaini apgalvo, ka, nesniedzot šādas norādes, Apelāciju padome pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punktu. Tāpēc pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu — Parīzes konvencijas 6.d panta A daļas 1. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

- 23 Prasītāja apgalvo — izlemjot, ka pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas Kopienas teritorijā, ITSB faktiski par spēkā neesošu un tārad Vācijas teritorijā neaizsargājamu ir atzinusi agrāku Vācijas preču zīmi, kas aizsargā tādu pašu apzīmējumu, un kuru ir reģistrējis *Deutsches Patent- und Markenamt* (Vācijas Patentu un preču zīmju birojs). Prasītāja uzskata, ka ar šādu rīcību ITSB pārkāpj Parīzes konvencijas 6.d, A daļas 1. punktu, kas ITSB aizliedz atzīt, ka preču zīme nav aizsargājama tās Parīzes konvencijas parakstītājas valsts teritorijā, kurā preču zīme ir tikusi reģistrēta.
- 24 ITSB apgalvo, ka Parīzes konvencijas 6.d panta A daļas 1. punkts nosaka, ka izcelsmes valstī reģistrētā preču zīme ir aizsargājama tieši tādā pašā veidā, kā tā būtu aizsargājama, ja tā būtu reģistrēta ārzemēs, izņemot šajā pašā pantā minētos gadījumus. Tā 6.d panta B daļas ii) apakšpunkts tieši paredz, ka reģistrācija atsakāma, ja nepastāv atšķirtspēja. Tas piebilst, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas atteikums nenozīmē tāda paša apzīmējuma valsts reģistrācijas atzīšanu par spēkā neesošu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 25 Pieņemot, ka ITSB ir jāievēro Parīzes konvencijas 6.d pants, vispirms ir jānorāda, ka prasītāja balstās uz kļūdainu pieņēmumu, uzskatot, ka ITSB ir atzinis par spēkā neesošu Parīzes konvencijas parakstītājā valstī pastāvošu preču zīmes reģistrāciju. Faktiski saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 piekto apsvērumu Kopienas preču zīmju tiesības neaizstāj dalībvalstu preču zīmju tiesības. Tātad apstrīdētais lēmums, ar kuru noraidīta pieteiktās preču zīmes reģistrācija kā Kopienas preču zīme, neiespaido ne agrākas valsts preču zīmes reģistrācijas spēkā esamību, ne tās aizsardzību Vācijas teritorijā. No tā izriet, ka — pretēji prasītājas apgalvojumiem — ITSB, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav liedzis agrākajai valsts līmenī reģistrētajai preču zīmei aizsardzību Vācijas teritorijā un tātad nav pārkāpis Parīzes konvencijas 6.d pantu.
- 26 Turklāt, ciktāl ar šo pamatu prasītāja ITSB pārmet, ka tas nav atļāvis reģistrēt pieteikto preču zīmi saskaņā ar Parīzes konvencijas 6.d panta A daļas 1. punktu, līdzīgi ITSB ir jāatzīmē, ka šī paša panta B daļas ii) punkts paredz iespēju noraidīt reģistrācijas pieteikumu gadījumā, ja pieteiktajai preču zīmei nepiemīt atšķirtspēja. No tā izriet, ka ITSB ir ņēmis vērā Parīzes konvencijas 6.d panta A daļas 1. punktu, pieteiktās preču zīmes reģistrācijas atteikumu pamatojot ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto absolūto atteikuma pamatojumu, kas aizliedz reģistrēt apzīmējumus, kuriem nepiemīt atšķirtspēja. Tā kā ceturtā pamata priekšmets ir Apelāciju padomes lēmuma pamatotība attiecībā uz atšķirtspējas neesamību, tā nav jāizvērtē, apskatot šo pamatu.
- 27 No tā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu — Regulas Nr. 40/94 73. panta pārkāpumu, Parīzes konvencijas 6. d panta pārkāpumu un TRIPs līguma 2. panta pārkāpumu

Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

28 Prasītāja uzskata, ka ITSB nav pienācīgi novērtējis *Deutsches Patent- und Markenamt* iepriekš veikto reģistrāciju, kas attiecas uz pieteiktajā preču zīmē ietvertajam apzīmējumam identisku apzīmējumu. Saskaņā ar prasītājas viedokli Kopienas preču zīme un valsts preču zīmju reģistrācija ir saistītas tāpēc, ka pastāv iespēja atsaukties uz valsts preču zīmju reģistrāciju, kas tikusi veikta agrāk. No tā prasītāja secina, ka ITSB jāņem vērā agrākas valsts preču zīmju reģistrācijas. Pakārtoti — prasītāja uzskata, ka, tā kā Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 40. lpp.), un Regulā Nr. 40/94 paredzētie juridiskie pamati sakrīt, ITSB un attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei ir jāpiemēro abos šajos tiesību aktos paredzētie vienādie kritēriji un ka tātad ITSB ir jāizskaidro, kāpēc tas šos kritērijus nepiemēro tāpat kā attiecīgā valsts pārvaldes iestāde, jo šis pienākums izriet no Regulas Nr. 40/94, Parīzes konvencijas, kā arī TRIPs līguma.

29 ITSB apgalvo, ka norādes uz Parīzes konvenciju un TRIPs līgumu nav atbilstošas, jo šie tiesību akti neattiecas uz pienākumu norādīt pamatojumu. Turpinājumā tas atzīmē, ka lēmuma pamatojumā skaidrā un nepārprotamā veidā ir jāizskaidro apsvērumi, uz kuriem balstījusies kompetentā iestāde. Saskaņā ar ITSB viedokli apstrīdētais lēmums atbilst šīm prasībām, jo Apelāciju padome ir norādījusi, ka agrākā valsts preču zīmes reģistrācija nav saistoša Kopienas preču zīmju sistēmā.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 30 Vispirms ir jānoraida prasītājas izvirzītā norāde uz Parīzes konvenciju un TRIPs līgumu. Faktiski atšķirībā no Regulas Nr. 40/94 šie divi līgumi neparedz pienākumu norādīt lēmuma pamatojumu, un šī iemesla dēļ tiem nav nozīmes, izskatot šo pamatu.
- 31 Tāpat ir jānoraida prasītājas arguments, kas saistīts ar to, ka valsts preču zīmes īpašnieks var atsaukties uz to, ka šī preču zīme ir agrāka salīdzinājumā ar Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu vai Kopienas preču zīmi, kas attiecas uz to pašu apzīmējumu vai identiskām precēm vai pakalpojumiem. Protams, kā to ir norādījusi prasītāja, saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 34. un 35. pantu, ja Kopienas preču zīmes īpašnieks, kas ir atsaucies uz agrāku identisku valsts preču zīmi, atsakās no tās vai ļauj tai izbeigties, tiek uzskatīts, ka tas turpina baudīt tādas pašas tiesības, kādas tas būtu baudījis, ja šī agrākā preču zīme vēl aizvien būtu reģistrēta. Tomēr minēto normu mērķis vai rezultāts nevar būt tāds, ka valsts preču zīmes īpašniekam tiek garantēta šīs preču zīmes kā Kopienas preču zīmes reģistrācija, neatkarīgi no tā, vai pastāv absolūts vai relatīvs atteikuma pamatojums.
- 32 Turklāt, kas attiecas uz šķietamo kļūdu, nepārbaudot agrāko Vācijas reģistrāciju, ir jāatzīmē, ka Kopienas preču zīmju režīms ir autonoma sistēma, kuru veido noteikumu kopums, kam izvirzīti tam specifiski mērķi, un kuras piemērošana ir pilnībā neatkarīga no valstu sistēmas. Tā rezultātā to, vai apzīmējumu var reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, var novērtēt, balstoties vienīgi uz attiecināmo Kopienas tiesisko regulējumu, tādējādi ITSБ un — attiecīgā gadījumā — Kopienas tiesu iestādes nesaista dalībvalsts līmenī pieņemts lēmums, ar kuru atzīts, ka šo pašu apzīmējumu var reģistrēt kā valsts preču zīmi. Tā tas ir, pat ja šāds lēmums ir

pieņemts, piemērojot valsts tiesību aktus, kas saskaņoti atbilstoši Direktīvai 89/104 (Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-106/00 *Streamserve/ITSB* (“STREAMSERVE”), *Recueil*, II-723. lpp., 47. punkts).

33 Tomēr dalībvalstī jau veiktās reģistrācijas ir fakts, kas, lai gan nav izšķirošs, var tikt ņemts vērā, reģistrējot Kopienas preču zīmi (Pirmās instances tiesas 2000. gada 16. februāra spriedums lietā T-122/99 *Procter & Gamble/ITSB* (Ziepju forma), *Recueil*, II-265. lpp., 61. punkts; 2001. gada 31. janvāra spriedums lietā T-24/00 *Sunrider/ITSB* (“VITALITE”), *Recueil*, II-449. lpp., 33. punkts, un 2001. gada 19. septembra spriedums lietā T-337/99 *Henkel/ITSB* (Apaļš, sarkanbalts plaukts), *Recueil*, II-2597. lpp., 58. punkts). Tādējādi minētās reģistrācijas var būt par pamatu, lai novērtētu Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu (Pirmās instances tiesas 2003. gada 26. novembra spriedums lietā T-222/02 *HERON Robotunits/ITSB* (“ROBOTUNITS”), *Recueil*, II-4995. lpp., 52. punkts).

34 Tāpat ir jāatzīmē, ka apstrīdētā lēmuma 55. punktā Apelāciju padome ir konstatējusi, ka:

“[...] pieteiktās preču zīmes reģistrācijai Vācijas preču zīmju reģistrā [...] nav nekāda ierobežojoša spēka attiecībā uz Kopienas preču zīmju sistēmu, kas veido juridiski autonomu institūtu, kurš nav atkarīgs no valstu preču zīmju sistēmām. Turklāt dalībvalstīs pastāvošās reģistrācijas ir fakts, ko Kopienas preču zīmes reģistrācijas kontekstā var vienīgi ņemt vērā — tas nav izšķirošs. Turklāt prasītājas iesniegtie reģistrācijas dokumenti nenorāda, uz kāda pamata ir tikusi pieņemta attiecīgā apzīmējuma reģistrācija [...]”.

35 Tādējādi Apelāciju padome ir pienācīgi ņemusi vērā valsts reģistrācijas esamību, lai gan bez iespējas izvērtēt konkrētos pamatus, kāpēc *Deutsches Patent- und*

Markenamt piekrita valsts preču zīmes reģistrācijai. Tomēr, tā kā šie iemesli Apelāciju padomei nebija zināmi, tie nevarēja tai kalpot izvērtējuma veikšanai.

- 36 Visbeidzot, kas attiecas uz pienākumu norādīt pamatojumu, kura nozīme tika norādīta iepriekš 18. punktā, ir jāatzīmē, ka apstrīdētā lēmuma 55. punktā, kas citēts iepriekš 34. punktā, skaidri un nepārprotami ir izskaidroti iemesli, kādēļ Apelāciju padome nesevoja *Deutsches Patent- und Markenamt* lēmumam. Jāpiebilst, ka šis pamatojums ļāva, pirmkārt, prasītājam noskaidrot apstrīdētā lēmuma pamatojumu, lai aizsargātu savas tiesības, par ko liecina prasītājas iebildes, kas izvirzītas šīs prasības otrajā un trešajā pamatā, un, otrkārt, Pirmās instances tiesai veikt apstrīdētā lēmuma likumīguma kontroli.
- 37 No iepriekš iztīrītā izriet, ka trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu — Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 38 Prasītāja uzskata, ka izskatāmajā gadījumā pieteiktajai preču zīmei piemīt atšķirtspēja atbilstoši judikatūrai nepieciešamajā minimālajā apjomā. Tā šajā sakarā atzīmē, ka pieteiktās preču zīmes radītajam kopiespaidam ir raksturīgs šaurs pudeles kakliņš, plakans un plats pudeles korpus, kura lielākā daļa, pretskatā un no aizmugures raugoties, ir noapaļota, un kura apakšējā daļa noslēdzas ar kroku un iedobumiem, kas ir simetriski izvietoti pudeles korpusa sānos.

39 Turpinājumā prasītāja apstrīd ITSB norādi, ka pieteiktā preču zīme ir tikai tipisko formu minimāla un neievērojama variācija un ka šai preču zīmei nav papildu iezīmes, kuru varētu uzskatīt par pārsteidzošu, īpašu vai oriģinālu. Tā atgādina, ka ne īpašais raksturs, ne oriģinalitāte nav preču zīmes atšķirtspējas kritēriji. Tieši pretēji — ar minimālu atšķirtspēju pietiek, lai varētu reģistrēt preču zīmi. Prasītāja piebilst, ka, lai novērtētu trīsdimensiju preču zīmes atšķirtspēju, nav jāpiemēro stingrāki kritēriji.

40 Tāpat prasītāja apstrīd apgalvojumu, ka patērētājs, izdarot savu izvēli, būtībā vadās no etiķetes vai logo, kas izvietoti uz preces, nevis no pudeles formas. Tā uzskata, ka, veicot pirkumu, patērētājs savā izvēlē vadās no pudeles formas un tikai pēc tam, kad ir identificējis vēlamo preci, tas pārbaudīs savu izvēli, izmantojot etiķeti. Šajā sakarā tā piebilst, ka vidusmēra patērētājs ir pilnībā spējīgs uztvert attiecīgo preču iepakojuma formu kā šo preču izcelsmes norādi.

41 Pakārtoti — prasītāja apgalvo, ka nevienai no pieteiktās preču zīmes iezīmēm nav tehnisku funkciju.

42 ITSB uzskata, ka vispār patērētājs nesaskata saistību starp preces formu vai iesaiņojumu un tās izcelsmi, bet ieraduma pēc izmanto uz iepakojuma izvietotās etiķetes, lai atpazītu tās komerciālo izcelsmi.

- 43 Tas piebilst, ka pieteiktās preču zīmes iezīmes, uz kurām norāda prasītāja, ir vienīgi parastās koncepcijas iezīmes, kuras attiecīgais patērētājs varētu uztvert vienīgi analītiskas izvērtēšanas rezultātā, un šādu izvērtēšanu minētais patērētājs neveic. No tā ITSB secina, ka pieteiktā preču zīme tiks uztverta kā atbilstošās preces parastā iepakojuma formas variants un nevis kā tās komerciālās izcelsmes norāde.
- 44 Visbeidzot, ITSB apgalvo, ka jautājumam par to, vai koncepcijas iezīmes, ja tās apskata izolētā veidā, pilda tehniskas vai ergonomiskas funkcijas, nav nozīmes, vērtējot atšķirtspēju.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 45 Vispirms ir jāatgādina, ka preču zīmes atšķirtspēja ir jāvērtē, pirmkārt, saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir iesniegts reģistrācijas pieteikums, un, otrkārt, saistībā ar attiecīgās sabiedrības daļas uztveri (Pirmās instances tiesas 2003. gada 3.decembra spriedums lietā T-305/02 *Nestlé Water France/ITSB* (Pudeles forma), *Recueil*, II-5207. lpp., 29. punkts, un 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā T-399/02 *Eurocermex/ITSB* (Alus pudeles forma), *Recueil*, II-1391. lpp., 19. punkts). Trīsdimensiju preču zīmju, kuras veido preces forma, atšķirtspējas izvērtēšanas kritēriji ir tādi paši kā tie, kuri tiek piemēroti attiecībā uz citām preču zīmju kategorijām (iepriekš minētais spriedums lietā Pudeles forma, 35. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā Alus pudeles forma, 22. punkts). Turklāt, vērtējot preču zīmes atšķirtspēju, ir jāizvērtē tās radītais kopiespaids (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Nestlé Water France/ITSB*, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Izskatāmajā lietā ar pieteikto preču zīmi apzīmējamās preces ir pārtikas produkti ikdienas izmantošanai. Tātad attiecīgā sabiedrības daļa ir visi patērētāji. Tādējādi pieteiktās preču zīmes atšķirtspēja ir jāvērtē, ņemot vērā prezumēto samērā informēta, uzmanīga un apdomīga vidusmēra patērētāja uzmanību (iepriekš minētais spriedums lietā *Nestlé Water France/ITSB*, 33. punkts, un lietā *Eurocermex/ITSB*, 19. un 20. punkts).

47 Pirmkārt, kas attiecas prasītājas tēzi, ka attiecībā uz tādām precēm kā izskatāmajā lietā patērētājs savu izvēli vienlīdz bieži izdara gan atkarībā no iepakojuma formas, gan no etiķetes, ir jāatzīmē, ka vidusmēra patērētāji parasti neizdara pieņēmumu par preču izcelsmi, balstoties uz to formu vai to iepakojuma formu, ja nepastāv nekādi grafiski vai tekstuāli elementi (skat. Tiesas 2004. gada 7. oktobra spriedumu lietā *C-136/02 P Mag Instrument/ITSB*, Krājums, I-9165. lpp., 30. punkts un tajā minētā judikatūra). Vienlaikus šie patērētāji pudelēm, kurās atrodas šādas pārtikas preces, pirmām kārtām piešķir vienkāršu iepakojuma funkciju (Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. janvāra spriedums apvienotajās lietās no T-146/02 līdz T-153/02 *Deutsche SiSi-Werke/ITSB* (Uz augšu vērsts turams maisiņš), *Recueil*, II-447. lpp., 38. punkts). Tā kā prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, kas pierādītu, ka šī judikatūra nav piemērojama izskatāmajā lietā, šī prasītājas tēze ir jānoraida.

48 Jāpiebilst, ka ITSB apstrīdētais secinājums ir saderīgs ar prasītājas norādīto apstākli, ka vidusmēra patērētājs pilnībā spēj uztvert plaša patēriņa preču iepakojuma formu kā to komerciālās izcelsmes norādi (iepriekš minētais spriedums lietā *Pudeles forma*, 34. punkts). Pat ja tas tā ir, šis vispārīgais secinājums nenozīmē, ka visiem šāda veida preču iepakojumiem piemīt pietiekama atšķirtspēja, kas nepieciešama, lai to reģistrētu kā Kopienas preču zīmi. Faktiski tas, vai apzīmējumam piemīt atšķirtspēja, ir jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi, balstoties uz iepriekš — 45. un 46. punktā — minētajiem kritērijiem.

- 49 Otrkārt, kas attiecas uz četrām iezīmēm, kuras saskaņā ar prasītājas viedokli dod ieguldījumu pudeles atšķirtspējā, vispirms būtu jāatzīmē, ka tikai ar to, ka forma ir viena no precēm piešķirto ierasto formu variācijām, nepietiek, lai secinātu, ka preču zīmei, kas sastāv no šādas formas, piemīt atšķirtspēja. Vienmēr ir jāpārlicinās, vai šāda preču zīme ļauj samērā informētam, uzmanīgam un apdomīgam vidusmēra patērētājam, neveicot analīzi un nepievēršot īpašu uzmanību, atšķirt attiecīgo preci no citu uzņēmumu precēm (iepriekš minētais spriedums lietā *Mag Instrument/ITSB*, 32. punkts). Faktiski, jo vairāk forma, kuru lūdz reģistrēt kā preču zīmi, līdzinās formai, kāda, visticamāk, būs attiecīgajai precei, jo ticamāk, ka šai formai nepiemīt atšķirtspēja (iepriekš minētais spriedums lietā *Mag Instrument/ITSB*, 31. punkts).
- 50 Attiecībā uz izstiepto pudeles kakliņu un saplacināto korpusu ir jāuzskata, ka pieteiktās preču zīmes parametri nenovirzās no ierastās formas, kas ir pudelei, kura satur tādas preces kā preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītās. Faktiski ne kakliņa garums un tā diametrs, ne pudeles garuma un platuma proporcija to nekādā veidā neindividualizē.
- 51 Šāds secinājums attiecas arī uz pudeles kroku. Faktiski, tā atbilst vienai no konceptuālajām iezīmēm, kas ir ierasta attiecīgajā sektorā apgrozībā esošajām pudelēm.
- 52 Vienīgā iezīme, kas pieteikto preču zīmi attālina no ierastās formas, ir tās sānu iedobumi. Faktiski salīdzinājumā ar ITSB sniegtajiem piemēriem pieteiktajai preču zīmei ir ieliekumi, kas gandrīz rada pusapļu iespaidu.

- 53 Pat ja to varētu uzskatīt par neparastu iezīmi, ar to vien nepietiek, lai iespaidotu pieteiktās preču zīmes radīto kopiespaidu tā, lai tas nozīmīgā veidā atšķirtos no tā, kas attiecīgajā sektorā ir noma vai ieradums, un šī fakta dēļ varētu pildīt savu būtisko izcelsmes norādes funkciju (iepriekš minētais spriedums lietā *Mag Instrument/ITSB*, 31. punkts).
- 54 Minētās četras iezīmes visas kopā tāpēc nerada kopiespaidu, kas varētu mainīt šo konstatāciju. No tā izriet, ka, izvērtējot tās radīto kopējo iespaidu, pieteiktajai preču zīmei nepiemīt atšķirtspēja.
- 55 Šāds secinājums nav pretrunā prasītājas norādītajam apstāklim, ka ne īpašais raksturs, ne oriģinalitāte nav preču zīmes atšķirtspējas kritēriji. Faktiski, pat ja īpašu vai oriģinālu iezīmju pastāvēšana nav nosacījums *sine qua non* reģistrācijai, tas tomēr arī nenozīmē, ka to pastāvēšana, gluži pretēji, varētu piešķirt nepieciešamo atšķirtspēju preču zīmei, kurai citādi tāda nepiemīt. Tāpēc, izvērtējusi krokas radīto iespaidu un apstrīdētā lēmuma 45. punktā konstatējusi, ka “klients no šīs pudeles tā, kā tā konkrēti ir attēlota, nesaņems nekādas norādes par komerciālo izcelsmi”, Apelāciju padome izvērtēja, vai pieteiktajai preču zīmei piemīt īpašas iezīmes, kas tai piešķirtu minimālo nepieciešamo atšķirtspēju. Apstrīdētā lēmuma 49. punktā

konstatējusi, ka tas tā nav, Apelāciju padome pamatoti secināja, ka pieteiktajai preču zīmei nepiemīt atšķirtspēja.

- 56 Treškārt, attiecībā uz prasītājas norādīto apstākli, ka pieteiktās preču zīmes raksturīgās iezīmes nepilda tehniskas vai ergonomiskas funkcijas, ir jāatzīmē, ka, pat pieņemot, ka tas ir pierādīts, šis apstāklis nevarētu ietekmēt pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas neesamību. Faktiski, ciktāl konkrētā sabiedrības daļa apzīmējumu uztver kā preces vai pakalpojuma komerciālās izcelsmes norādi, tas, vai šis apzīmējums vienlaikus pilda vai nepilda kādu citu funkciju bez norādošās, piemēram, tehnisku funkciju, neietekmē tās atšķirtspēju (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 9. oktobra spriedumu lietā T-173/00 *KWS Saat/ITSB* (Oranžās krāsas nianse), *Recueil*, II-3843. lpp., 30. punkts).
- 57 No tā izriet, ka ir jānoraida arī ceturtais pamats un tātad — jānoraida prasība kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 58 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 15. martā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. Pirrung